

Mirzə İsmayıl Qasir – 220

Seyid Əzimin dostu, “Fövcül-füsəha”nın yaradıcısı

Ötənlərin işıqlı şəxsiyyətlərindən biri də şair Mirzə İsmayıl Qasir olub. Təxəllüsünün mənalardan biri gücsüz, təsirsiz anlamına gəlsə də, o dövrünün sözü ötən, adı ehtiramla çəkilən ziyahısı kimi tanınır.

Mirzə İsmayıl Səlim oğlu Axundov 1805-ci il fevralın 7-də Şamaxı qəzasının (indiki Ağdaş rayonunun) Ləki kəndində anadan olub. İlk mədrəsə təhsilinə də elə Ləkədə yiyələnib. Ailədə 7 qızın 1 qardaşı olan Qasir sonra Şamaxıda, Güney Azərbaycanın Əhər qəsəbəsində mədrəsədə oxuyub, ardınca Təbrizə gedib, ərəb və fars dillərini, ədəbiyyat və fəlsəfəni dərinləndirən mənimsəyib. Orada təhsil alarkən Balaxanın adlı bir qızı səvməsi və nakam məhəbbətini şeirlə ifadə etməsi onun çox gənc yaşlarından yaradıcılığa başladığına dəlilətdir.

**Gördüm yenə cananı canan arasında,
Guya ki, durub huriyyə qılman arasında.
Bir zərrə camalından olub Leylidə zahir,
Məcnun, yeri var, qalsa biyaban arasında.**

Təbli qəzəlxan əvvəlcə “Məcnun” təxəllüsü ilə şeirlər yazıb, sonradan atası Hacı Molla Səlimin xatirəsinə onun “Qasir” təxəllüsünü götürüb. O, rus dilini və ədəbiyyatını, xəttatlıq sənətini öyrənməyə də ciddi maraq göstərmiş və dərinləndirən mənimsəyib. Quzey Azərbaycana yetkin şair və müəllim kimi qayıdıb.

Qasir rus dilini gözəl bildiyi üçün 1840-cı ildə Qaradonlu (indiki İmişli rayonu) Sərhəd İdarəsində tərcüməçi vəzifəsinə təyin olunub. Necə deyirlər, əmmaməni papaqla dəyişib. Həmin vaxtla bağlı maraqlı bir əhvalat da var: O, iş yerinə piyada gedərkən sərhəd boyunda İran şahı vəzirinin çadırına rast gəlir. Vəzir şahmat oynayır və onu mat edir. Buna görə də vəzir Qasirə səmənd at bağışlayır.

Mirzə İsmayıl Qasir Kazan Universitetinin hüquq fakültəsində dünyəvi təhsil alıb və bundan sonra Lənkərana köçüb. Orada ikisənifli ibtidai məktəbdə ana dili və şəriət müəllimi vəzifəsində işləyib. Şagirdləri onun hazırladığı lüğətdən asan istifadə edə bilsinlər deyərək, şeir formasında izahlar verib. Şair özünün müəllimliyi haqqında yazdığı şeirində dərs dediyi fənləri bədii dillə belə izah edib:

**Fars dilindən, şəriətdən,
bir də şeirü sənətdən
Dərs deyirdim bülbül
gülü səsləyərkən astadan.**

Bu da özünəməxsus bir yubileydir ki, Mirzə İsmayıl Qasir 175 il əvvəl Lənkəranda 50 il fəaliyyət göstərmiş “Fövcül-füsəha” ədəbi məclisini qurub. Bu adın mənası “gözəl danışanlar dəstəsi” deməkdir. “Fövcül-füsəha”nın əsas üzvləri Molla Ələkbər Aciz, Mirzə İsa Xəyalı, Hüseynqulu Şuriş və başqaları olublar. Məclisdə klassiklərin əsərləri oxunur, onlara nəzirə yazılır, ədəbi-fəlsəfi müzakirələr aparılırdı.

Qasir böyük şair və maarifçi Seyid Əzim Şirvani ilə də yaxın dost olub. Seyid Əzimin onun barəsindəki misraları da bunu sübut edir:

**Sən mənim köhnə rəfiqimsən, ayə, İsmayıl,
Seyyidin canı gərəkdir sənə qurban, Qasir.**

Mirzə İsmayıl Qasirin zəngin irs olan yaradıcılığında qəzəllər və şifahi xalq poeziyası üslubunda şeirlər çoxdur. Əsərlərində təşbeh, istiarə, mübaliğə, təzad, təkrir və zərb-məsəllər geniş işlənib, bütün bunlar isə bədii nümunələrdə ifadə olunan əhval-ruhiyyəyə uyğun olaraq həcəz, rəməl, xəfif, müzərcə, mürəc, rəcəz, təqarib və s. bəhlərdə yazılıb. Şeirlərində mütərəqqi ideyaları təbliğ edib və köhnə fikirləri, xüsusən də xürafatı tənqid atəsinə tutub. Şairin əsərləri 1988-ci ildə “Yazıçı” nəşriyyatında kitab şəklində nəşr olunub.

**Qönçə görsə ləbini, ağzını pünhan eylər,
Lalə-tək bağırmı ləlin həvəsi qan eylər.
Gülü rüxsarına bülbüllər olubdur mail,
Gecə-gündüz bu səbəbdəndir ki, əfqan eylər.**

XIX əsrin 70-ci illərindən başlayaraq Mirzənin pedaqoji fəaliyyəti daha da genişlənir. O dövrdə Çar Rusiyasının icazəsi ilə Lənkəranda rəsmi olaraq “Müsəlman məktəbi” yaradılır. Həmin məktəb çoxsaylı ziyalılar yetişdirir. Mehmandarovun mülkündə yaradılan “Üsuli cədid”də Qasirin iki oğlu – Mirzə Səbi və Mirzə Səlim də təhsil alıblar. Mirzə Ələkbər Qasimov, Mirzə Cəlal Qasimov, Məşədi Əhməd Kazimov, Mirzə İsa Möhsünzadə, Möhsümxan Talışinski, Nürəli Bəy Nəsirbəyov, Ağaxan Talışinski, Əkbərxan Talışinski, Xanoglan Talışinski və eləcə də Səməd bəy Mehmandarov Mirzə İsmayıl Qasirin tələbələri olublar. O, 1894-cü ildə “Qanuni-Mirzə İsmayıl Qasir” adlı dövrü üçün mükəmməl dərs vəsaiti tərtib edib...

Mirzə İsmayıl Qasir 1900-cü ilin 19 sentyabrında Lənkəranda vəfat edib. Ölümündən 125 il keçməsi də bir yubileydir. Sütəmur dov kənd qəbiristanlığında onun məzarı üzərində və Lənkəran Xan sarayında büstü qoyulub. Şəhərin mərkəzi küçələrdən biri Mirzə İsmayıl Qasirin adını daşıyır. Doğulduğu Ağdaşın Ləki kəndindəki kitabxanaya da onun adı verilib. Haqqında xeyli məqalə, monoqrafiya və dissertasiya işləri yazılıb.

Qasirlər nəslə hər zaman tanınan vətənpərvər ziyalılar sırasında olub. Mirzə İsmayılın erkən yaşlarında itirdiyi atası Kərbəlada təhsil almış məktəbdar idi. Böyük oğlu Səlim gimnaziyada müəllimlik edib, Məşrutə hərəkatının iştirakçısı olub. Ötən əsrin əvvəllərində AXC parlamentində Lənkəranı təmsil edib, Müstəqillik Bəyannaməsinə imza atənlərdən olub, sonra vətəndən didərgin düşərək mühacir həyatı yaşayıb. Kiçik oğlu Mirzə Səbi Lənkəranda milli hökumət qurulanda qəza pristavı kimi asayışı qoruyub. 1937-ci ildə həbs edilərək Sibirə sürgünə göndərilib və orada dünyasını dəyişib. Maraqlıdır ki, hər iki qardaşın yetkinləşməsində şair kimi üzv yazıldığı “Fövcül füsəha”nın da rolu olub.

Şəcərənin bir tanınmışı da Mirzə Səbinin oğlu, bu sətirlərin müəllifi ilə Teleradio şirkətində birlikdə çalışmış türkoqol Sabir Axundov idi. Sabir müəllim Moskvada Şərq-şünaslıq İnstitutunu bitirmiş və dəfələrlə Türkiyədə ölkəni təmsil etmişdi. Azərbaycanda uzun illər radioda türk dilində verilişlərin aparıcısı, komitənin baş redaktoru, Azərbaycan Milli Ensiklopediyasının yazılmasının əsaslarını qoyanlardan biri olmuşdu. Dövlət universitetlərində iqtisadiyyat, türk dili və jurnalistikadan dərs demiş, efrida verilişlər aparənlərin bir çoxuna nitq mədəniyyətinin əsaslarını öyrətməmişdir. Prezident Təqaüddüsü idi. Ürək qızdırdığı qələmdaşları ilə söhbətlərində babasının haqqında bildiklərini həvəslə paylaşdı Sabir müəllim.

Onu da deyək ki, Qasirin kötükcələrindən biri hamının xatırladığı Anar Camal oğlu Məmmədخانov olub. Anar əfsanəvi “Bakılı oğlanları” Şən və Hazırcavablar Klubunun yaradıcısı və kapitəni idi, millət vəkili seçilmişdi...

Göründüyü kimi, Qasir və nəslə haqqında belə maraqlı bilgilər az deyil. Şair özü yazırdı:

**Tutubdu zülfi-siyahın tək aləmi zülmət,
Götür niqabı yüzündən, cəhan münəvvər ola.**

Bu mövzuda tapılan hər bir fakt Qasirlə bağlı məqamları, şairin özü demişkən, münəvvər edir, yəni işıqlandırır.

Əli NƏCƏFXANLI
XQ